

1920-01-03

AFSENDER

Oscar Matthiesen

MODTAGER

Ny Carlsbergfondet

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Emneord:
Rytterfrise, Valkyriefrise

DOKUMENTINDHOLD

Oscar Matthiesen takker for restbeløbet for frisernes udførsel, men argumentere stadig for Fondets moralske ansvar, vedrørende at se friserne færdiggjort på en måde som Matthiesen kan være tilfreds med - ellers ønsker han dem tilintetgjort.

TRANSSKRIFTION

[Note tilføjet med anden skrift. 5/2 20 W]

Amaliegade 27.

3/1 1920

[F. J. 3.]

Til

Ny Carlsberg Fondets Direktion

Idet jeg Takker den ærede Direktion for Tilsendelsen af Restbeløbet fra det Honorar, der Tilkom mig for Udførelsen af Kartonerne til Valkyrie og Rytterfrisen, skal jeg Tillade mig at besvare Direktionens Brev til mig af 28/1 [D. A.]

Den ærede Direktion skriver, at den "vedblivende ikke finder, at den har nogen juridisk eller moralsk Forpligtelse til at betale et Arbejde, der ikke er afleveret i Følge Kontrakten".

Hvad det juridisk angår, så har afdøde Brygger Carl Jacobsen bestilt Kartonerne udført at mig, a 3000 Kr. Stykket - og jeg har udført dem. Udførelsen i brændt ler har Direktionen bestilt hos Kæhler i Næstved, og Omkostningerne herved var mig uvedkommende. Derimod har jeg for min Kunst^s skyld bedt Brygger Jacobsen om Ret til at kontrollere Arbejdets Udførelse. Dette har jeg gjort ved mange Rejser til Næstved,

og når afdøde Kæhler alligevel narrede mig ved at vise mig Valkyriefrisen udbredt på et Ladegulv i meget mangelfuld belysning, og jeg først senere så Frisens Fejl, da den var ophængt i Glyptotekets Have, så var jeg både juridisk og moralsk i min Ret, når jeg anmodede om at få Fejlene rettede ved en Tillægsbrænding. Det var derimod Direktionen ikke, når den vilde pålægge mig Omkostningerne. Jeg har villig indrømmet, at det var min Fejl, at jeg godkendte Valkyriefrisen nede hos Kæhler; men Rytterfrisen har jeg dog ikke godkendt. Tværtimod, ved den mistillid, som Kæhler havde vakt hos mig, foranledigede jeg, at han skulde vise mig den derefter udførte Rytterfrise i fri Luft i Glyptotekets Have, før jeg godkendte den. Og jeg tog yderligere vidner med til bedømmelsen. Disse var Hr. Oppermann

og Hr.

Architect Erhardt Petersen. Og her viste det sig ved Prøvelsen, at Hr. Kæhler rent ud sagt forsøgte et Falskneri, idet han havde indgnedet Hestens sorte Farve med Fedt, for at denne

Farve skulle hæves til den Styrke, som jeg havde forlangt den skulle have ved Brænding. Jeg opdagede Sammenhængen ved at komme til at røre ved de indsmurte Fliser. Og da de to andre Herre havde overbevist sig om det Skete, forlod vi alle Hr. Kæhler. Således henligger også denne Frise ufærdig.

Hvad nu det moralske angår, så har jeg i et brev fra Hr. Oppermann - endnu før Friserne var udførte - men efter han havde talt med Departementschef Weis, Bekræftelse på, at "Bestyrelsens" (som Departementschefen udtrykte sig) modstand imod et forlagt Billede over Porten "endnu var meget levende". Når jeg sammenholder dette med Slutningen af et Brev som afdøde Brygger Jacobsen skrev til mig sålydende: "Det er utroligt som Kliker huserer i dette Vrøvlets Land - og de og jeg hører ikke til Klikerne" ! - så har jeg jo lov at tænke mit om det moralske i denne sag.

Endelig udtalte Direktør Helge Jacobsen i et Interview i "National Tidende" d. 4te Marts 1914: "Bestyrelsen vil

selvfølgelig ikke være pietesløs over for min Faders sidste Ønsker; og denne Bestilling var nok det sidste, Fader beskæftigede sig med. Hvad man end mener om Oscar Matthiesens Kunst, vil man dog ikke forkaste to Arbejder af ham, som er udførte efter min Faders udtrykkelige Ønske og som han var tilfreds med. - Det lignede jo Fader netop at opmuntre en Kunstner, når der rejste sig en så stærk Opinion imod ham, at Fader syntes, det blev uretfærdigt. - Og jeg er overbevist om, at Glyptoteksbestyrelsen ikke vil tøve med Opfyldelsen af hans ønske."

Men endnu henligger Friserne ufærdige fra Brænderiets side. - Ville det da ikke være både retfærdigere og mere moralsk overfor Frisernes Tilblivelseshistorie og overfor mig som Kunstner at lade dem færdiggøre og opsættes.

Hvis den ærede Direktion ikke finder dette, da beder jeg om at få Friserne tilintetgjort; thi jeg kan som Kunstner ikke stå mig ved, at en kommende Slægt muligen "finder" dem og lader dem opsætte i deres nuværende udførelse. Dette ville være for uretfærdigt.

I Ærbødighed

Oscar Matthiesen.

Lest. 5/220 W

Lit

Amaliegade 27.
3/1 1920.

J. J. 3.

16

My Carlsberg Fondets Direktion

Idet jeg takker den ærede Direktion for
Tilsendelsen af Restbeløbet fra det Hono-
rar, der tilkom mig for Udførelsen af
Kartonerne til Væghygie- og Hygiefrisen, skal
jeg tillade mig at bevarer Direktionens
Brev til mig af 28/1 d. A.

Den ærede Direktion skriver,
at den „vedblivende ikke finder, at
den har nogen juridisk eller moralisk
Forpligtelse til at betale et beløb, der
ikke er afleveret i Følge Kontrakten“.

Ud fra det juridiske synspunkt, så
har afsatte Brygger Carl Jacobsen be-
stilt Kartonerne udført af mig, à
3000 Kr. Stykket — og jeg har udført dem.
Udførelsen i trænet her har Direktionen
en bestilt hos Kähler i Næstved,
og Omkostningerne herved var mig
uvedkommende. Derimod har jeg
for min Kunst? Skyld bedt Brygger
Jacobsen om Ret til at kontrollere
Arbejdets Udførelse. Dette har jeg
gjort ved mange Rejser til Næstved,

og når afdøde Kæbler alligevel nævnte
mig ved at vise mig Valkyriepriisen
indbragt på et Løbezulv i meget mang,
efterfuld Belysning, og jeg først senere
så Frisens Fejl, da den var opkøbt
i Glyptotekets Have, så var jeg både
juridisk og moralisk i min Ret, når
jeg anmodede om at få Fejlene rettet
ved en Tillægsbrending. Det var
derimod Direktionen ikke, når den
nede pålægge mig Omkostningerne.
Jeg har villig indrømmet, at det
var min Fejl, at jeg godkendte Valky-
riepriisen uden hos Kæbler, men
Rettspriisen har jeg dog ikke godkendt.
Trøstmod, ved den Mistillid, som
Kæbler havde sagt hos mig, forvandlede
sig, at han skulde vise mig
den derefter indførte Rettspriise i fri
Luft i Glyptotekets Have, for jeg
godkendte den. Og jeg tog ydligere
Vidner med til Bedømmelsen. Disse
var Gf. Oppenmann og Gf. Architect
Erikordt Petersen. Og her viste det
sig ved Rindsen, at Gf. Kæbler rent
ud sagt forøgte et Falskneri, idet
han havde indgivet det Westens
sorte Farve med Fejl, for at denne

Torre skulle have til den styrke, som
jeg havde forlangt den skulle have
ved Brending. Jeg opdagede Sammen-
hængen ved at komme til at røre ved
de indsmurte Fliser. Og da de to an-
dre Herrer havde overbevist sig om
det Skete, forlod vi alle Hr. Kallers.
Således henlægges også denne Frise i forløj.

Når nu det moralske angår,
så har jeg i et Brev fra Hr. Oppenauer
— endnu før Friserne var indførte —
men efter at han havde talt med De-
partementchef Weiss, Betsprelle på, at
„Betsprelle“ (som Departementchefen
indtrykte sig) Modstand imod et for-
velagt Gilledet over Forten „endnu var
meget levende“. Når jeg sammenhol-
der dette med Slutningen af et Brev,
som afdøde Brygger Jacobsen skrev til
mig sålydende: „Det er utroligt som
Klitter hænger i dette Vindlets Land
— og De og jeg hører ikke til Klitterne?
— så har jeg jo Lov at tænke mit
om det moralske i denne Sag.“

Endelig indtalte Direktor Helge
Jacobsen i et Interview i „National-
tidende“ d. 4te Marts 1904: „Betsprelle

vil

vil selvfølgelig ikke være pietetløs over-
for min Faders sidste Bønne; og denne
Bestilling var nok det sidste, Fader be-
skæftigede sig med. Hvad man end
mener om Oscar Matthiæus Künst,
vil man dog ikke forkaste to Anbejds-
af ham, som er indførte efter min
Faders udtrykkelige Bønne og som han
var tilfreds med. — Det ligesom i Fader
næst at opmuntre en Künster, når
der rejste sig en så stærk Opinion imod
ham, at Fader syntes, det blev uretfær-
digt. — Og jeg er overbevist om, at Gylp,
tolkebestyrelsen ikke vil tøve med Op-
fordelsen af hans Bønne.

Men endnu henligger Friens ufer,
dige fra Breddens Side. —

Ville du da ikke være både retfærdig,
ere og mere moralisk overfor Friens
Fælleskabshistorie og overfor mig som
Künster at lade dem forklare og oprette.

Hvis den ørede Direktion ikke finder
dette, da beder jeg om at få Friens
tilintetgjorte. Thi jeg kan som Künster
ikke stå mig ved, at en kommune
slægt umuligen "finder" dem og lader
dem opsætte i deres nuværende Udform,
se. Dette ville være for uretfærdigt.

J. Østergaard

Oscar Matthiæus.